
Simo Rundgren (Hovedindlæg)

Arvoisa presidentti! Kiitoksia Kristina Perssonille esittelystä. Varoitan tässä jo, että teen muutamia aika fundamentaalisia kysymyksiä tässä puheenvuorossani.

On erinomaisen hyvä asia, että me sitkeästi jatkamme tätä rajaestetyötä. Muistan hyvin, että noin kymmenen vuotta sitten erityisesti Suomen delegaatio oli aktiivinen siinä, että saimme perustettua rajaestefoorumin, jota Ole Norrback johti. Ja nyt meillä on rajaesteneuvosto, virkamiesjohtoinen sellainen, ja sitten neuvoston rajaesteryhmä, jota Bertel Haarder johtaa.

Norrback korosti usein sitä, että meidän poliitikkojen tulee pitää huolta siitä, että virkamiehet tekevät niitä asioita, joista me olemme tehneet päätöksiä, ja tekevät niitä asioita, joita me osoitamme heille. No, nyt minä olen saanut tietoa virkamiestasolta, että kyllä meidän virkamiehemme mielellään poistaisivat rajaesteitä. He kysyvät, onko poliitikoilla tahtoa, onko päättäjillä tahtoa tehdä näin. Me olemme tässä pelaamassa mielenkiintoista peliä, jossa katsotaan, kuka saa sen mustanpekan loppujenlopuksi käteen. Konkreettisestihan poliittinen päättäjä tässä yhteydessä tarkoittaa ministeriä. Me puhumme parlamenteissa, mutta ministerit tekevät päätöksiä.

Ja nyt tulevat nämä fundamentaaliset kysymykset: Miten on, onko teillä ministereillä aitoa tahtoa tässä asiassa, rajaestekysymyksissä? Jos vastaatte kyllä, kuuluu seuraava kysymys: Onko teillä valtaa? Jos vastaatte kyllä, niin sen jälkeen kansanedustaja kysyy: Miksi kuitenkin niin vähän tapahtuu tällä sektorilla? Kilpailevatko Pohjoismaat kuitenkin mieluummin

---

keskenään, kun tekevät yhteistyötä. Haluatteko pitää yllä rajaesteitä, vai kuka haluaa niitä pitää yllä, suojellakseen omia reviiireitään? Mistä on mahtanut syntyä käsitys, että ministerit eivät tosiasiasa haluaisikaan poistaa rajaesteitä? Onko siis syvällä meissä asenteita, jotka vaikuttavat siihen, että käytännössä tapahtuu aivan liian vähän tässä rajaestekysymyksessä? Toivoisin teidän kommentoivan näitä fundamentaalisia kysymyksiä.

Skandinavisk översettelse

Ärade president! Tack till Kristina Persson för presentationen. Jag varnar redan för att jag kommer att ställa några ganska fundamentala frågor i mitt anförande.

Det är utomordentligt bra att vi ihärdigt fortsätter med gränshinderarbetet. Jag minns väl att speciellt Finlands delegation för tio år sedan var aktiv i grundandet av gränshinderforumet som leddes av Ole Norrback. Nu har vi ett gränshinderråd under ledning av tjänstemän samt rådets gränshindergrupp under ledning av Bertel Haarder.

Norrback betonade ofta att vi politiker bör se till att tjänstemännen gör de saker vi fattat beslut om och gör de saker som vi ber dem göra. Nu har jag fått veta från tjänstemannahåll att våra tjänstemän nog gärna skulle avskaffa gränshinder. De frågade om politikerna har viljan, om beslutsfattarna har viljan att göra det. Vi spelar ett intressant spel där man får se vem som slutligen får Svarte Petter. Rent konkret betyder ju en politisk beslutsfattare i detta sammanhang en minister. Vi talar i parlamenten men ministrarna fattar besluten.

Och nu kommer de fundamentala frågorna: Hur är det, har ni ministrar en uppriktig vilja i gränshinderfrågorna? Om ni svarade ja lyder följande fråga: Har ni makten? Om ni svarar ja frågar en riksdagsledamot: Varför händer det ändå så litet på denna sektor? Konkurrerar de nordiska länderna hellre sinsemellan än de samarbetar? Vill ni bevara gränshindren, eller vem vill bevara dem för att skydda sitt eget revir? Vad kan ha gett upphov till uppfattningen att ministrarna i själva verket inte vill slopa gränshinder?

Finns det djupt hos oss attityder som bidrar till att det i praktiken händer alltför lite i gränshinderfrågan? Jag hoppas att ni kan kommentera dessa fundamentala frågor.

Informasjon

Tale nummer

209

Type

Hovedindlæg

Person

[Simo Rundgren](#)

Dato

29.10.14 13:13

--